

Tanden poetsen

Twee weken geleden keken Mary en ik vol verbazing naar de regen die uit de hemel stroomt. Wat een mooie donkere wolken; ze lijken zo overgevlogen uit het canvas van de oude Nederlandse meesterschilders. Hoe mooi kan regen zijn. Hier zeggen we dat na de Dag van St Joris, 5 mei, de regen stopt. Maar het was goed deze late regen te ontvangen. Het haalde de rode stofdeeltjes van de voorafgaande dagen weg, en het is ook goed voor de olijfoogst later dit jaar.

Mary is geïnspireerd and plaatst nieuwe bloemen op het balkon en ook naast ons tuinstandbeeldje van Maria, geplaatst is een stenen grot, zoals je wel ziet in Brabant en verder naar het zuiden. Bij spannende tijden doet Mary bij dat Mariabeeldje snel een schietgebedje voordat ze de deur uitgaat. Links van het grotje komen er rozen en rechts geraniums. Na haar werk zegt ze met grote tevredenheid "hilu" [mooi] met een stem vanuit de diepte van haar binnenste, als uit de aarde zelf. Ze vertelt me de oude plantenbakken bij de vuilnis op straat te zetten. Onmiddellijk komen er mensen uit de buurt die vragen of ze misschien tuinwerk kunnen doen. De werkeloosheid is voelbaar, vooral in het vluchtelingenkamp 'Azza tegenover ons. Tamer loopt blootvoets en wandelt rond met zijn stokje waarmee hij als een tovenaarswaaiet. Ping, pong, weer een nieuw bloemetje geplant. Maar hij wordt moe en zegt liever op de computer bloemen te kweken.

Mary gaat naar de kerk en geeft daar de priesters een fles olijfolie om een lampje te laten branden in de Geboortegrot, ter ondersteuning van een familielid. Vroeger gaven de boeren tijdens de olijfoogst flessen olijfolie aan St Joris, de heilige die de mensen tegen de droogte beschermt.

Maar welke heilige beschermt ons tegen de bezetting waarvan we voor de toevoer van water afhankelijk zijn? Plotseling hebben we geen water meer thuis, en dat zo vroeg in de zomer al. Geen goed teken. Hebben we een motor nodig om het water sneller naar het dak op te pompen; hebben we een extra tank nodig? Het waterbedrijf zegt dat het water in twee dagen komt, maar ervaring leert dat twee dagen meestal geen twee dagen zijn. Is het niet beter water te kopen, ook al is het tegen prijzen die hoger zijn dan in Israël?

Voordat we de was doen, help ik Mary gewoonlijk om met de ladder naar het uiterste topje van het dak te gaan om te zien hoeveel water er nog in de tanks zit. Dit keer zijn we echter niet voorbereid. Laten we maar even wachten, zo besluiten we. 's Avonds doe ik mee met de Wereld Week voor Vrede in Palestina en Israël, georganiseerd door de Wereldraad van Kerken, een week die dit jaar gericht is op de discriminatie van Palestijnen in Jeruzalem. Terwijl we naar korte YouTube filmpjes kijken die op de Muur worden geprojecteerd - ze komen van landen als India, Duitsland, Nederland en Canada - belt Mary me om te zeggen dat ik vooral niet moet vergeten tandenborstels uit huis mee te nemen naar haar moeder en zus, waar gelukkig nog steeds water is.

De volgende dag gaan we zwemmen. Wat kan je beter doen wanneer er thuis geen water is. De lange zomervakantie is begonnen. Tamer's energie die alleen maar toeneemt met zijn nieuwe Playstation, explodeert. « Goede morgen, » zegt hij, en spuit me nat met zijn waterpistool. We waarschuwen Tamer en Jara dat er deze zomer echt gelezen moet worden, minimaal twee boeken. Mary belooft de roman "Cry Freedom" te brengen. Een relevante keus. We horen dat niet minder dan 22 Palestijnse vluchtelingen uit Syrië zijn gedood door het Israëlijs leger toen ze probeerden de bezette Golan Hoogvlakte binnen te wandelen.

's Avonds loop ik alleen op de universiteitsstraat en realiseer me hoe dichtbij de huizen zijn van de Gilo-nederzetting. Je kan bijna in hun huizen kijken. Daar hebben ze geen tekort aan water. Het water wat ze gebruiken komt hoogstwaarschijnlijk uit de Westoever, uit de grote aquiferen ten zuidoosten van Betlehem. Zij gebruiken Palestijns water en onthouden Palestijnen het recht om van hun eigen water gebruik te maken. Wanneer ik bij mijn schoonmoeder kom om mijn tanden te poetsen, vertelt Mary me dat ook in dat huis nu geen water is. "Als je in Palestina wilt leven, moet je lijden," zegt ze droogjes.

Toine van Teeffelen

8 juni 2011

Voor foto's van de Wereld Week activiteit, zie:

www.facebook.com/media/set/?set=a.10150195221161750.310759.653831749&l=c77e8fec97